

Titel: Guds Hævn over Kongens Fiender udført Den 17de Januarii 1772.

Citation: "Guds Hævn over Kongens Fiender udført Den 17de Januarii 1772.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet*, A.F. Stein, s. 1.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-3_001-shoot-workid3_001_017.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Guds hævn over kongens Fiender udført Den 17de Januarii 1772.

Kiøbenhavn.

**Trykt og til kiøbs at bekomme hos August
Friederich Stein, boende i Skidenstrædet i No.
171.**

2
3

Guds Dom — og Kongens hævn — og Folkets Sag udføres! løft, Fama, Vingerne! lad Fryds-Basunen høres!
Forkynd for slægterne — kundgiør det udenlands,
At Nordens Graad i Dag omvendtes til en dands!
Fortryllet diævle-Sæd i Verdens sidste Dage!
Du skiændsel, som ey for i Norden faae sin Mage!
Chams Art! Comorrhæ slægt! Guds fiender! Rigets post! Staaer, staaer beskiæmmede paa denne Fryde-Fest!

4

Den Dag bør ævig staae i Guld og Marmor prentet,
Da Herrens Frelse kom saa herlig, saa uventet:
Da Himlen satte Maal og Stang for onskabs Magt,
Og med Kong Christian fornyede sin Pagt.
Stig ned! — var Himlens Bud — leg bort din Magt og Masqve. Min Dronning, sagde Gud, har sukket i sin Aske —
Hertil du komme skal: Jeg saae min Konge græd,
De mange Suk steeg op — ophøvede! stig Ned!
Jeg hører Fangers Suk — men lader mig ey byde —
Selv kronet Eenemagt mage lide eller lyde —
Din Tillid fængslet er — Din Byden er forbi Mærk: Jeg er eene Gud, som sætter af og i.

5

Dit Mørket! hielp Din Ven, som man Dig saae at fremme — Den tier, — blegner; — thi i Dag er Kongen
hiemme.
Hielp Magt! — Ney, hver en biørn i Dag er som et Lam, Hielp Gud! — Ney, Gud vil nu opdække Hendes Skam.
Hvor er den stolte Mand, son, lød sig saa forblinde Af mørkets Fyrste, at han vil en Konge binde?
Hvor er han? Udenlands? — paa Tyrkers Røve-Plet? — Ney! ach! han var opreyst i Kongens Cabinet.
Hans Høyhed var, — men er nu sig den Drøm, han drømte; Den Masqve, som han bar den Nat, da Gud ham

dømte;

Den Sner, som faldt i Fior, det Stab, hvor Troja stoed.

Ja meer! — den er hans skams og falds fængsels roed.

6

Forvovne Græve! som man gandske seer vanslægte Fra dine fædres Dyd — og fædres Gud at negte;

Din Spot den styrter dig: mod Gud — din Fader — og Mod Landets Fader — og mod Herrens huus og bog.

Hvor er du? — i din Søvn — det er ey Tiid at sove:

I Kongens egen Seng? Er det for dig at vove?

Hvor er du? skiul din Skam!— ney, du alt snæret er -- Saa døde! ney, først din Skam skal aabnes for enhver.

Saa skiælv og hør din Dom — mens dine Fiender bande Dit Navn, i det de seer dit Haab i Havnen strande,

Hvad du ey troede før: at Herren Dommer er, Og Kongen er en Gud: i dine lænker lær!

7

Guds hævn er nu i Brand og Brandt ey længer græve. En haanlig Haardhed vil selv Himlen af ham kræve stands, græve! luk kun op! bekiend din onde Sag!

Her hielper intet Guld paa Herrens Vredes Dag.

Hr. Gæhler fangen er, — og mange andre fleere Man seer i Rotten med indviklede at være.

Far fort! — fang! bind og dræb hver, som er Kongen falsk! Jeg ynsker for min Deel, de alle blev spedalsk.

Ja bøyd dig eller brist hvo Gud i Kongen spotter;

Thi Gud med Kongen er, som Spotterne udrotter: —

Og Kongen er med Gud! — Naar disse Toe gjør eet, Betyder Fiendens Gift og Spot og Magt kuns lidt.

8

Men syng og dybt tilbed hvo Gud og Kongen ærer!

Guds Salvede er frelst — og Kongens Gud regiærer —

og falskheds Snare brast — og ondskabs piil blev sløv, Og Kongen boer i Fred — og Slangen slikker støv!

Sid elskte Konge! fast, sid roelig paa din Trone! Bortvisne hver en Haand, som klippe vil Din Krone!

Byg Zions Muure! — hielp Fortrykte!— straf al Svig, At Kongers Konge maae forherliges ved Dig!